

## NERUDA INTERJÚ III.

A következő, dr. Nerudával folytatott beszélgetést 1997.12.30.-án rögzítettem, dr. Neruda engedélyével. Ez egyike volt annak az öt alkalomnak, melyet távozása előtt magnón rögzíteni tudtam. A leírt szöveg szóról-szóra megegyezik a magnó-felvétellel. Semmilyen javítás, vagy kozmetikázás nem történt, ragaszkodtam a dr. Neruda által használt kifejezések és nyelvtan pontos visszaadásához.

S: Jó reggelt, Dr. Neruda. Készen van?

N: Igen, ha ön is.

S: Az egyik dolog, amit nem nagyon tudok megemészteni, az az, hogy ez az egész idő-utazás-ügy elég egyszerűnek látszott, a Star Trek sorozatból, és más filmekből és televíziós darabokból kiindulva, de az ön magyarázatának fényében úgy tűnik, hogy ez egy igen nehéz dió, és talán soha nem leszünk képesek kifejleszteni. Valóban így van?

N: Ahogy ez a filmekben tálalva van, ez a komplex folyamat nagyon le van egyszerűsítve. A kölcsönhatású időutazás technológiája pedig – Tizenöt szerint – a jelenleg létező legbonyolultabb technológia. Ez az a csúcspont, melyből az összes többi technológiát le lehet vezetni. Tehát, ha valaki ki tudja fejleszteni a BST-t, ezzel fölöslegessé tesz minden más kutatást. Ezért nehéz a BST-t megcsinálni.

A fantasztikus irodalom és filmek fittyet hánynak a legtöbb szabálynak, és a BST különösen sok olyan rendkívül kifinomult tudományos szabályon alapul, melyeket ezekben a művekben meg sem említene, mert az emberek jobban szeretik látni a külső hatásokat és eredményeket, mint a háttérben működő tudományos elveket.

S: A kérdésemre valójában nem válaszolt. Meg fogjuk tudni csinálni?

N: Nincs kétségem, hogy a LCS meg fogja csinálni. A kérdés az, hogy ez mennyiben szolgálja az emberiség hosszú távú érdekeit. A kezdeti próbáktól kb. három hét telt el a dezertálásomig, és már elkezdtek a szélesebb körű tesztek. A vezetők között általános volt a vélemény, hogy 4-6 hónapon belül sor kerülhet egy sikeres kísérletre.

S: És mi a legfőbb akadály?

N: Egyszerűen fogalmazva, hogy a LCS képes lesz-e kijelölni és behatolni a legkedvezőbb intervenció pontba, mely a legkisebb mellékhatást fejt ki a horizontális időben. Ez ennek a technológiának a legkényesebb, és legfontosabb összetevője.

S: Mit értsen ez alatt egy laikus? N: Ez egy borzasztóan nehéz feladat – meghatározni a legkedvezőbb intervenció pontot, behatolni oda, majd visszatérni anélkül, hogy lelepleződünk volna. Ez gyakorlatilag az idősíkok összekapcsolása okozati szinten, minimális zavarkeltéssel. Olyasmi, mintha egy követ dobnánk a folyóba, semmiféle fodrozódást nem okozva. S: Miért olyan fontos, hogy ne okozunk semmilyen zavart? Arra gondolok, hogy az Animus például nem akarja megsemmisíteni az egész emberiséget? Miért kellene nekünk kímélni őket?

N: Először is, az Animus nem akar megsemmisíteni bennünket. A Földön található genetikai állományt akarják ellenőrizni. Nem teljesen értjük a szándékaikat, de biztos, hogy nem akarják az emberiséget és az élővilágot legyilkolni. Inkább genetikai kísérletekről van szó, és arról, hogy képessé akarják tenni az egyedeiket, hogy be tudják fogadni a magasabb tudatosságot. Zavartalan hozzáférést akarnak a DNS-ünkhöz. Gyarmatosítani akarják a Földet, de a végső céljukat nem ismerjük. Ami a kérdését illeti a legkisebb zavarkeltésre vonatkozóan, e mögött éppúgy állnak önző, mint altruista indokok. Például, azzal, hogy eltérítjük az Animust a Földtől, átirányíthatjuk őket egy másik bolygó felé. Ennek megjósol-

- hatatlan következményei lehetnek a Földre is.
- S: A Karmára céloz?
- N: Itt fizikáról van szó, és a komplex rendszerek belső természetéről. Az okozati energia örök. Egyszerűen eseménytől eseményig szökell. Bizonyos esetekben csak alakítja az eseményt; máskor létrehozza azt. Az okozati energia az univerzum leghatalmasabb ereje, és ha bolygó-szinten avatkoznak be a működésébe, megjósolhatatlan, és kiszámíthatatlan következményekkel járhat.
- S: Tehát ez a BST hátulütője – hogy nem lehet kiszámítani a következményeket? Arra céloz, hogy miután sikeresen eltérítettük az Animust, néhány év múlva egy másfajta esemény megsemmisíti a Földet?
- N: Ez nem így működik. Az eltérített energia egyszerűen visszatérhet a kiindulási pontjára. Hogy ez miképpen történhet meg, ez annyira összetett, hogy nem tudjuk kiszámítani. Előidézhet bármilyen kataklizmát, de nem arról van szó, hogy az emberiség meg lesz esetleg büntetve, ha erre célzott.
- S: Igen, erre gondoltam. De a karma létezik, ugye? És ha az Animust máshová térítjük, nem lenne az részünkről egy negatív cselekmény?
- N: Nem. Ha lenne valamilyen reakció, ennek a reakciónak olyan lenne a jellege, hogy senki nem sejtene, hogy az egy reakció volt valamire. Ilyen az okozati energia: saját erővel és intelligenciával rendelkezik; nem csak egy hatás egyszerű viszonyhatása.
- S: Ugy tudtam, hogy a karma és a fizika is a hatás – egyenlő ellenhatás elvére épül. Mi van ezzel a szabállyal? N: Él még. Csak éppen nem érvényes az okozati energiára, és a függőleges idősíkra. S: Oké, ne keveredjünk újabb fizikai eszmecserebe, inkább azt szeretném tudni, hogy az előző megállapítások fényében miért gondolja, hogy a BST-vel el tudjuk háritani a bajt?
- N: Ez az egyik fő oka, hogy dezertáltam. S: Hogy érti ezt?
- N: Az okozati energia-rendszereket övező bizonytalanság volt mindig is a legproblematikusabb rész – legalábbis elméletileg. Tizenöt úgy gondolja, hogy meg tud birkózni ezzel. Én már nem vagyok ebben olyan biztos, különösen, mióta megismertem a Szárnykészítők anyagát, és vannak sejtéseim arra nézve, hogy hogyan képzeli el ők a megoldást
- S: Tudom, hogy beszélt már erről, de frissítse fel a memóriámat. Mi az ő megoldásuk?
- N: Nincs túl sok támpontom erre nézve, ezért nem akarok erről konkrétumokat mondani.
- S: És milyen természetűek ezek a források?
- N: Volt egy RV-ülés, mely megvilágította valamelyest a kérdést. Erről többet olvastam az optikai lemezen talált szövegek bevezetőjében...
- S: Ez volt az, ami szó szerint eltűnt? N: Igen, de az egész szöveget sikerült megjegyezni.
- S: Ennyi? N: Közvetlen kapcsolatban voltam egy lényvel, aki szerintem a Szárnykészítők közül való volt. S: Hogyan? Mikor?
- N: Ez egy bonyolult történet, de Samantha, a projekthez delegált RV-medium fokozatosan erősödő viszonyba került a SZK-vel. Sajnos annyira erősbe, hogy Tizenöt egy MRP-nak vetette alá. Előtte még találkoztam vele, és hirtelen egy olyan lény jelenlétét „közvetítette” felém, aki szerintem a Központi Faj képviselője volt.
- S: És ebből a három forrásból véli tudni, hogyan akarják megvédeni a SZK-k a genetikai könyvtárukat? N: Így igaz. S: És mit mondott ez a lény? N: Az elsődleges hangsúly azon volt, hogy a technológiánk cserbenhagy minket. S: Ezen a BST-technológiát értette? N: Ez volt a benyomásom. S: Bízik ebben a Samanthában?
- N: Semmilyen kétségem sincs vele kapcsolatban. Egyszerűen ő volt a legjobb RV, és nagyon valószínűen a legérzékenyebb médium, aki valaha is az ACIO-ban dolgozott.
- S: Kicsit kanyarodjunk vissza arra, amit kb. egy perce mondott. Jól értettem, hogy azért dezertált az ACIO-tól mert különösen a SZK megoldásának tudatában, nem tudott azonosulni Tizenöt elképzelésével a BST-t illetően? N: Igen, ez döntő tényező volt. S: Tud-

- ná ezt egy kicsit részletezni?
- N: Tizenöt attól tartott, hogy Samantha, azáltal, hogy kapcsolatba tud kerülni a SZK-kel, veszélyezteti a küldetésünket. A három RV-ülésből kettőben létrejött a kapcsolat, és elkezdték őt tesztelni. Tizenöt, mielőtt meggyőződött arról, hogy ezek a lények nagy valószínűséggel a Központi Faj tagjai, szinte pánikba esett, és leállított minden további RV-ülést.
- Mikor megkérdeztem ennek az okát, úgy tűnt, hogy nem örül annak, hogy ráláthatnak erre a tevékenységünkre, és fél attól, hogy valahogy leállíthatják ezt a kutatást. S: Miért?
- N: Mert ezek nagyon hatalmas lények. Szorozd meg ezerrel, amit az emberek általában Istentől tartanak, és akkor leszel a közelében annak a szintnek, amit ezek a lények képviselnek.
- S: Azt mondja, hogy hatalmasabbak Istennél is?
- N: Az a gondom, hogy nem tudom, melyik istenre gondol. A bibliai, vagy az egyéb szent könyvek istenei nem nagyon hasonlítanak arra az Istenre, mely bennem él.
- S: Oké, később még visszatérnék ezekre, de most befejezném a dezertálásáról elkezdett eszme-futtatást. Tudna beszélni róla, hogy mi történt?
- N: Egész egyszerűen úgy kezdtem érezni, hogy a SZK-k által a bolygókra telepített védelmi fegyverrel sokkal komolyabb esélyünk van a sikerre, mint a BST-vel. Minden logika ezt diktálta. Tizenöt azonban más véleményen volt. Egyetértett a további helyszínek felkutatásával, és az anyag egy részének nyilvánosságra hozatalával, de soha nem engedte volna, hogy a velük összefüggő bármilyen felfedezés vagy technológia közkinccsé váljon.
- S: Tehát ez a véleménykülönbség volt az oka a dezertálásának? N: Igen.
- S: Vissza az Isten-képhez. Milyen az „ön Istene”?
- N: Isten az egyesítő erő, elsődleges, és örök. Ez az erő az az eredeti erő, mely megteremtette az életet saját magából, hogy társa és célja legyen. A létrejött élet sokszor ki lett próbálva, míg egy lélek-hordozó lett alkotva, mely ki tudta vinni ennek az erőnek egy darabkáját az táguló univerzum szélére. S: Ez a Központi Faj volt, igaz? N: Igy igaz.
- S: Ezek lennének az „angyalok”? N: Nem, ők inkább genetikai mérnökök, és univerzum-tervezők. Még az olyan nagyon fejlett kozmológiák sem ismerik vagy értik őket, mint a Corteumé. S: Tehát, ha jól értem, az angyalok ugyancsak a Központi Faj „termékei”. N: Igy van.
- S: Ezek szerint Isten vagy ez az erő, ahogy nevezi, valójában semmi mást nem teremtett, mint a Központi Fajt, és ezt követően visszavonult a Központi Univerzumban lévő lakhelyére. Úgy néz ki, hogy a Központi Fajra maradt az összes munka.
- N: A Központi Faj csupán az emberi faj időben eltolt változata. S: Micsoda?
- N: A Központi Faj az emberi fajok genetikai őstípusa, függetlenül azok megjelenési formáitól. Nem számít, hogy mikor, és hol élnek. Ez az őstípus olyan, mint egy mágnes. Vonzák magukhoz a faj kevésbé fejlett változatait. Az emberi faj összes verziója a Központi Faj időarányos változata. – legalábbis a Corteum szerint.
- S: Álljunk meg egy pillanatra. Azt mondja, hogy ugyanolyan a DNS-em, mint a Központi Fajé? Hogy alapján, genetikailag ugyanolyan vagyok, csak épp más helyen és időben? Lehetséges ez?
- N: Lehetséges, mivel a Központi Faj így alkotta meg. A DNS nem csak fizikai jellemvonásokat és hajlamokat közvetít. Közvetíti a térről, időről, anyagról és energiáról alkotott fogalmainkat is, mint a tudatos és tudattalan szűrőrendszerünket is. Ő határozza meg az „eredendő gondolat” belső impulzusára való fogadóképességünket, és ez a fogadóképesség az, mely a lét-mozgást meghatározza. S: A lét-mozgást?
- N: Minden lény mozgásban van. Életük minden pillanatában mennek valahová. Ha nem fizikailag, akkor mentálisan. Tudatalattijuk állandó mozgásban és egymásra hatásban van az univerzumból érkező adatsorral. A lény mozgása csak egy kifejezés, melyet az ACIO-nál a belső iránytű szinonimájaként használtunk. S: És az micsoda?
- N: Az az egyén radar-ernyője, mely úgy a makroszkopikus, mint a mikroszkopikus, és min-

- den közbülső szinten meghatározza az egyén életútját.
- S: Úgy érzem, hogy erről vég nélkül lehetne beszélni.
- N: Nem annyira komplikált ez, Sarah. Gondoljon az élete során meghozott döntésekre. Melyikről gondolja, hogy külső hatásra született, melyikről, hogy belső, ill. melyek voltak azok, melyeknél mindkét hatás érvényesült? S: Százalékarányban? N: Csak sacca.
- S: Attól függ, melyik életszakaszra gondolok. Gyerekként mindenben a szüleim döntöttek.
- N: Ez minden szakaszra vonatkozik, születéstől a halálig. Csak mondjon valamit kb.
- S: Nem tudom, talán 40% külső, 30% belső, és 30% vegyes hatás.
- N: Akkor bizonyára meg fogja lepni az, hogy egy minta van elhelyezve – még a születés előtt – a DNS-be, mely minden lét-mozgást meghatároz. És mihelyt ez a lét a helyén van, a lét-mozgását ön határozza meg. Nem valaki más. Külső erő itt nem játszik szerepet, a külső erő csupán aktiválhat egy már meghozott döntést.
- S: Elvesztettem a fonalat. Azt mondja, hogy életem minden döntése meg lett hozva már születésem előtt? N: Nem, csak a meghatározó döntések.
- S: És mi a különbség egy szokásos, és egy meghatározó döntés között?
- N: Gondolja el, hogy hány döntést hoz naponta. Egyetért vele, hogy több százat, ha nem ezret? Ezek a szokásos döntések. A döntéseket az teszi meghatározóvá, hogy milyen mértékben egyeznek a személy mélyebb irányultságaival. Fogadóképes-e új eszmékre? Képes-e ellentétes gondolatokat magasabb egységbe foglalni? Vizuálisan, vagy számtani összefüggésekben dolgozza-e fel túlnyomó részben az információkat? Ezek azok a meghatározó döntések, melyeket már születése előtt meghoz, és ezek bele vannak kódolva a DNS-láncba, mely aztán a megfelelő időben aktiválja a döntés-mátrixot. Külső erők, mint a szülők, tanárok és barátok csak információt adnak arról, amit ön már mint lét-mozgást határozott meg.
- S: Ezt is a Corteumtól vették át?
- N: Ezt személyesen tanultam a LERM-kísérleteimből. Mindazonáltal, a Corteum felfogása ugyanez ebben a kérdésben.
- S: Ez a reinkarnáció egy aspektusa, igaz? Ha ez a lét a születésünk előtt történik, végül is ki az, aki ezt elhelyezi?
- D: Csak a forma nélküli tudat képes erre. S: A lélekről beszél?
- D: Ismét csak az a kérdés, hogy mit értünk lélek alatt. A forma nélküli tudat figyel, és tapasztalatokat gyűjt nem csak a fizikai testen, de más formákon és szerkezeteken keresztül is. Például, a tudatosság jelen lehet egy formában vagy szerkezetben, fizikai összetevők nélkül is. Ilyen szerkezet az értelem/elme, és a tudatosság – ha fizikai részecskékből áll – úgy néz át az elme struktúráján, mint ahogy valaki az ablakon. Az elmét gyakran keverik össze a lélekkel.
- A forma nélküli tudatosság Isten olyan szikrája, mely az isteni frekvenciáról egyediségbe lassult, ahol önálló lett, és gyakorolhatja szabad akaratát. Úgy tekintheti, mint egy fotont, vagy szub-atomit részecskét, mely a hasonló részecskék egymásba kapcsolódó hálózatába került. Más szavakkal, minden részecskének azonos a frekvenciája vagy fordulata, és képesek azt tudatosan csökkenteni azért, hogy a tudatosság olyan mezőit is bejárassák, melyeket csak formával rendelkezve ismerhetnek meg. Tehát a forma nélküli formát vesz fel, és közvetlenül mielőtt belépne a testbe, a tudatosság úgy aktiválja a DNS-láncot, ahogy a választott valóság-membránban átélendő tapasztalatok azt megkívánják.
- S: Mit kell a membrán alatt érteni?
- N: A multiverzum olyan egybefűződő, dimenzionális valóság-membránok (hártvány) összessége, melyek reagálnak a forma nélküli tudatosság gondolat-áramköreire, és gravitációs mezejére. Az evolúció évezredei alatt megtanultuk a 3D-s világot a saját valóságunkként elfogadni. Ezek a valóság-membránok nem olyanok, mint a párhuzamos világok, vagy a létra fokai, hanem inkább egymásba kapcsolódó sejt-rácsokhoz hasonlítanak. Folytathat-

- tom, ha akarja, de inentől már annyira absztrakt lenne, hogy nem bírná követni.
- S: Hihetetlen. Kezdem azt hinni, hogy ön Krisztus, vagy Buddha reinkarnációja
- N: (nevetve) Annyi igaz, hogy reinkarnálódtam.
- S: Emlékszik előző inkarnációira?
- N: Az, hogy előző, egy relatív fogalom. Az inkarnációimat nem memória-kérdésként kezelem, hanem mint olyasmit, ami a valóság-membránok közötti átmenetekhez hasonló. Azok az elkülönült valóságok, melyeket az emberi tapasztalat átél, nem annyira átjárhatatlanok, hogy kizárnák az egyedi életek egymásra hatását. És tapasztalatom szerint ezek a „fülkék” az egyén életének párhuzamos eseményeit jelentik, az idő és tér széles sávján.
- S: Azt mondja tehát, hogy múltbeli, jelen, és jövő életeink mind egyidejűek, még ha úgy is érzékeljük, hogy különböző időben történtek? N: Igen.
- S: Oké, akkor magyarázza meg, mert úgy érzem, hogy ennek se füle, se farka.
- N: A forma nélküli tudatosságunk olyan, mint egy gömb, melynek központi magjából számtalan küllő nyúlik kifelé. Ezen küllők mindegyike összeköti a központi magot – mely a vertikális időt jelenti – a külső burokkal, mely viszont a tér/idő világok anyagi valósága. Ezen a módon ezek a vertikális időbe futó küllők kötik össze a lineáris világgal a formán keresztül, és ezek az – emberi vagy egyéb – formák látják el a forma nélküli tudatosságot a kívánt tudással arról a valóságról, ahol ezek a formák működnek. Így tudósítja a formával rendelkező a forma nélkülit a különféle valóság-membránokból, mely aztán azt az egyesítő erőn (Forrás Intelligencia) keresztül eljuttatja Istenhez.
- S: Minden időből, és minden élettől származó minden tapasztalatot és információt Isten dolgoz fel? Hogyan?
- N: Fogalmam sincs. S: De hát ön ebben hisz, és ha nem volna valami, ami ezt a hitét alátámasztja, akkor nem hinne benne, nem igaz?
- N: Olykor, a bizonyítékok keresése során eljut az ember egy olyan pontra, ahonnan nincs tovább, és jöhetetelen kézzel fogható jel, a folytatás iránya mégis nyilvánvaló. Ki lehet találni. Hívja fantáziának, vagy pusztán feltevésnek, mindegy, de ezt tettem ebben az esetben. Tényleg fogalmam sincs, hogy miképpen lehet az adatoknak ezt a mennyiségét bármilyen hasznos céllal feldolgozni, de hiszek benne.
- S: Oké, hadd nézzem át a jegyzeteimet egy pillanatra – mivel vissza akarok kanyarodni valamihez, amit ezelőtt mondott. Itt van. Azt mondta, hogy mindenki maga határozza meg létmozgását az alapvető döntések vonatkozásában. Ha így van, és feltéve, hogy a lélek intelligens, miért választana bármely lélek egy szellemileg, testileg, vagy érzelmileg visszamaradott életet? N: Mire gondol konkrétan?
- S: Mondjuk, hogy egy lélek belép egy testbe, és úgy dönt, hogy korlátolt, buta, és általában egy bunkó lesz. Miért akarna egy intelligens tudat ilyen kódokat vésni a DNS-ére, hogy az élete nehezebb, vagy legalábbis unalmasabb legyen?
- N: Hadd kérdezzek valamit. Miért helyezne Isten egy embert ilyen feltételek közé?
- S: Ön úgy kezdi, hogy feltételezi Isten létét. N: Feltételezze ön is, és válaszoljon.
- S: Tudom, hogy mire akar kilyukadni, de miért hozna Isten, vagy a lélek ilyen, - az én nézőpontom szerint – hülye döntést.
- N: Ennek az összetett rendszerekkel, és azok belső dinamikájával kell összefüggésben lenni.
- S: Tudná ezt érthetőbben is ?
- N: Ahhoz, hogy táguljon, és támogassa az életformák sokféleségét, az univerzumban az egymásba fonódó elvek és törvények összetett rendszerére volt szükség. Minél bonyolultabb ez a rendszer, annál erősebb kölcsönhatásuk pólusainak dinamikája. Képzelsen el egy csiszolatlan gyémántot. Ha rávetül a fény, csak egy tompa izzást lát, de ha megcsiszolja, és így többértévé teszi, sugárzó mintákat vetít a falra.
- Hasonló hatása van az összetettségnek a tudatosság területén, csiszolja az emberi ta-

pasztalatokat, és azok falára vetíti a tudatosság fényét, beleértve a tudatlanságot, butaságot, gonoszságot, szépséget, jóságot, és az emberi élet minden más lehetséges feltételét. A forma nélküli tudatosság nem bolond, mikor olyan élményeket választ, melyeket mi nehéznek, vagy unalmasnak találunk. Csupán tudomásul veszi, hogy a Föld valóság-membránja azt igényli.

Senki nem élhet úgy ebben a valóság-síkban, hogy kivonja magát az emberi valóság dinamikája alól. Senki nincs védve a problémáktól és fájdalomtól. Annak a jele ez, hogy mindnyájan hülye döntéseket hozunk? Nem, ez csupán annyit jelent, hogy egy bonyolult világban élünk. Ennyit, és nem többet.

S: Nem védekezésésképpen mondom, de azzal azért egyetért, hogy egyeseknek könnyebb az élete, mint másoknak?

N: Igen, de ez nincs összefüggésben a forma nélküli tudat intelligenciájával.

S: Oké, akkor talán a korával? N: Arra gondol, hogy több tapasztalattal, a forma nélküli tudatosság megfelelőbben választja meg lét-mozgásait? S: Pontosan.

N: A forma nélküli tudat körülbelül úgy tekint a problémákra és a könnyebbségekre, ahogy ön egy szárazelem negatív, vagy pozitív pólusaira. Meglehetősen egykedvűséggel.

S: Tehát ön szerint mindegy, hogy egy Einstein, vagy egy Hitler vagyok? Ezt nem hiszem.

N: Nem arról van szó, hogy a jó, vagy a gonosz között, ill. olyan életutat kell választani, mely borzasztóan nehéz úgy a saját, mint mások számára. Einstein sem a nukleáris fegyverek előállításával akart hozzájárulni az emberiség bölcsességéhez. Ezeknek a személyiségeknek a forma nélküli tudata – legutóbbi inkarnációjuk előtt – nem az emberiség hasznára, vagy ártalmára szóló döntések dilemmája előtt állt. Ennek a valóság-membránnak olyan árnyalatait akarták megismerni, melyek hozzájárulhattak saját egyéni bölcsességükhöz.

S: Tehát azt mondja, hogy a lélek a saját önző érdekeinek megfelelően választja meg lét-mozgásait? Egyáltalán nem foglalkozik a közös jóval?

N: Ezzel neki nem kell foglalkozni. Ez ez egyesítő erő dolga.

S: Ez egy érdekes filozófia. Lehetünk olyan önzőek, amennyire csak bírunk, és ráhagyjuk Istenre, hogy ügyetlen és önző akcióinkat valamilyen módon az emberiség javára fordítsa. Ez az amit mondani akar?

N: Nem. Azt akarom csak mondani, hogy Isten, egyesítő erején keresztül vezényli az élet táncát az univerzumban, annak átalakítása céljából. Isten a kozmológikus alkimista, aki az egyén önző érdekeit a közösség átalakító erejévé nemesíti.

S: Tehát ön szerint Isten feloldja összes emberi hibánkat. Csinálhatunk bármit, Isten rendbe hozza a dolgokat. Ha így gondolkozna mindenki, szomorú helyzetben lennénk.

N: Jóllehet ezt nem tanítják, az emberiség tudat alatt tudja, hogy így működnek a dolgok.

S: Most nem tudok önnel egyetérteni. Önzés, gonosz szándék, butaság – ezek nem egy felelős társadalomra jellemző vonások, és senkit nem ismerek, aki így viselkedne, aztán a kárfelmérést és a roncsok feltakarítását Istenre hagyná.

N: Félreérti a dolgot. Talán nem magyaráztam el elég érthetően. Megpróbálom még egyszer. Először is, a forma nélküli tudatosság önzése arra szolgál, hogy olyanná csiszolja ezt a tudatot, mely képes befogadni és visszasugározni az egyesítő erőt. Ha ezt elérte, képes tudatosan rákapcsolódni erre az erőre, és mint vezető közeg szolgálni e között az erő, és a valóság-síkok széles sávja között. Tehát a forma nélküli tudat olyan valóság-membránokat választ, melyek segítenek olyanra csiszolni őt, mellyel ezt a célt el tudja érni. Ezek a folyamatok nem jelentenek nemes tetteket, vagy hozzájárulást az egyetemes jóhoz, de nem is olyan önző hozzáállás eredményei, ahogy ezt gondolná. Ez a dolgok természete, ilyenné lettek tervezve.

Nem azt mondom, hogy Isten feltakarít utánunk. Azt mondom, hogy a tévedéseink nem minősülnek tévedésnek a magasabb nézőpontból. Megismétlem, hogy egy kölcsönösen egymástól függő valóság-membránban élünk. Úgy tekintheti ezeket a membránokat,

mint a kígyó bőreit, ahol a kígyó az emberi tudatosságot jelenti. Mindegyik bőr az emberi lelket védi, és együtt haladnak a környezetükön keresztül, mely esetünkben a multiverzum. Azok a hibák és tévedések, melyeket egyénileg és kollektívan elkövetünk, ugyanannyira járulnak hozzá a multiverzum létehez, ahogy a nemes és jó cselekedetek.

S: Lássuk, hogy jól értettem-e. Azt mondja, hogy a tévedéseink – úgy az egyéni, mint a faji – teszik lehetővé, hogy létezzünk, és ezért nem tévedések?

N: Ahogy már előzőleg is mondtam, összetett rendszerek szinte felmérhetetlen sávú dinamikát igényelnek működésük fenntartásához. A mi valóság-membránunk ennek az univerzumnak a struktúrájához lett kialakítva, mely viszont a Föld, és a rajta lévő életformák megfelelő környezetét teremtette meg. Igen, a hibáink, az egyéniségünk, mind a fajtánkra jellemző képességek központi alkotórésze, mellyel a kozmosz és a részecske-birodalom bonyolult és egymásba szövődő szerkezetében fenntartjuk magunkat.

Önző tetteinkkel a tudatosságunkat alakító tapasztalatokat gyűjtünk be, melyet aztán az egyesítő erő szüretel le, hogy olyanná alakítsa segítségével a valóság-membránt, mely lehetővé teszi az egyén számára a visszatérést az Isten-állapotba. Ebben a folyamatban a hibák és az önzetlen cselekedetek egyforma súllyal esnek latba. Semmi nem vész el.

S: Ha ez mind igaz, miért aggódunk az Animus miatt? Majd Isten mindent helyre tesz.

N: Mert az Animus nem tartozik az egyesítő erőhöz.

S: Miért? Azt hittem, hogy minden hozzátartozik.

N: A forma nélküli tudatosság nem költözik olyan lényekbe, melyek nem rendelkeznek DNS-lánccal. Tudják, hogy ezek nem képesek az egyesítő erőhöz kapcsolódni, így nem bíznak bennük. S: És miért nem? N: Mert az egyesítő erő az, ami az összetartást és a célt káosszá változtatja. E nélkül a fizikai szerkezetek megrekednének a pangás állapotában, azaz nem tudnának átváltozni. S: Hogy történt ez? N: Micsoda?

S: Hogy az Animus egy Istentől elszakadt, független fajjává vált. N: Hallotta a bukott angyalok történetét? S: A Lucifer-féle lázadásra gondol?

N: Igen. Ez a történet a Bibliában kissé el lett fordítva, köszönhetően annak, hogy a szerzők kozmológikus és fizikai ismeretei némi kívánnivalót hagytak maguk után. A Központi Faj alkotta meg a fejlettebb élőlényeket, és ebbe olyan lények széles skálája is beleértendő, akik a részecske-birodalomban, és annak valóság-membránjában tevékenykednek. Ezek között vannak azok, akiket mi csak angyaloknak nevezünk, és akik összekötő kapcsot alkotnak az emberi lélek-hordozó, és a Központi Faj között.

Voltak néhányan az angyalok rendjében, akik úgy érezték, hogy a Központi Faj túlságosan az ellenőrzése alá vonta a lélek-hordozókkal kapcsolatos tevékenységet. Az volt a véleményük, hogy olyan struktúrát kellene létrehozni, mely képessé teszi az angyalokat is arra, hogy a Földön, és a hasonló életet hordozó bolygókon inkarnálódjanak. Azzal érveltek, hogy ez úgy a bolygók, mint az egész univerzum állagát nagyban feljavítaná. A Központi Faj azonban ezt elutasította, és így egy lázadó csoport elkülönült, hogy egy, a Központi Fajétól eltérő lélek-hordozót teremtsenek.

S: Álljunk meg egy pillanatra. Azt mondja, hogy Lucifer vezette ezt a lázadást azért, hogy egy olyan lélek-hordozót alkossanak, mely képes befogadni egy angyal lelkét, és ennek az eredménye az Animus?

N: Ennél a dolog azért egy kicsit komplikáltabb. Lucifer, vagy akit mi így hívunk, a Központi Faj elkötelezett híve volt. Ő volt az angyali rend előképe; olyan hatalom birtokosa, melyet a későbbi prototípusoknál a Központi Faj erősen redukált.

S: Azt jelentené ez, hogy az angyalokat előállítják? Hogy nem tudnak szaporodni?

N: Igy igaz. Lucifer személyiségében az alkotóival szembeni erős függetlenségi érzés volt, és talán egy még erősebb olyan érzés, mely szerint hibás döntés az, hogy lélek-hordozóként nem az angyali rendet, hanem az emberi fajt jelölték ki a teremtők. Lucifer számára

ez lehetetlen gondolatnak tűnt, mivel az angyali formát jóval fejlettebbnek tartotta, mely ennek folytán sokkal hatékonyabban közreműködhetett volna a Földön, és más planétákon létrejött fizikai életformák segítségével. Lucifer azon az állásponton volt, hogy az emberek és egyéb magasabb rendű fajok nem képesek maguktól magasabb szintre lépni, lélek-hordozójuk, vagy fizikai formájuk komoly korlátozottsága miatt. Lucifer biztos volt benne, hogy az angyalok együttműködése nélkül az emberek végig az összes univerzumban fokozatosan távolabb kerülnének spirituális céljaiktól, hanyatlásba taszítva a kozmoszt, mely végül annak, és benne az összes életnek – köztük persze az angyaloknak is – a pusztulását jelentené.

S: Azt gondolja, hogy az egész Lucifer-lázadás ezen az egy kérdés miatt robbant ki?

N: Lucifer ugyanúgy akart inkarnálódni ebbe a valóságba, ahogy a humanoidok. Együtt akart működni az emberi fajjal, hogy elérjék a felemelkedést. Jóllehet a Központi Faj nemesnek ítélte ezt a szándékot, attól tartottak, hogy ezek az angyali inkarnációk isteneknek fognak tűnni az emberek szemében, és akaratlanul is inkább eltérítenék, mint visszavezetnék őket az Istenhez vezető lajtorjához.

Ez aztán egy óriási nézeteltéréshez vezetett, megosztva az angyalokat és a Központi Fajt. Akik lojalisak voltak a Központi Fajhoz, követelték, hogy száműzzék Lucifert és a szimpatizánsait ezek miatt a radikális nézetek miatt, melyek tartós szakadást, és nagy zavart idézhetek elő potenciálisan abban a valóság-membránban. Egy hosszú egyezkedés eredményeképpen megengedték nekik, hogy megpróbálják igazukat egy bolygón bebizonyítani.

S: Tehát Lucifer kísérletezhetett egy planétán? N: Igen. S: Oké, csak a pontosság kedvéért, most a mítoszokat idézi, vagy valójában ez is a Corteum álláspontja a témában?!

N: Három olyan ősi kézirat van az ACIO birtokában, melyek allegorikus formában adják elő ugyanezt a történetet, de a Corteum álláspontja – ahogy nevezte – jóval plasztikusabban és határozottabban írja le ezt a kozmikus eseményt.

S: Tehát Lucifer elkezdett kísérletezni. Hol, és milyen eredménnyel?

N: A bolygót a tudósaitok által M51-esnek nevezett galaxisban lehet megtalálni.

S: Ez az Animus galaxisa? N: Igen. S: Tehát Lucifer és a bandája ténylegesen megalkották az Animust, hogy az angyalok lélek-hordozója legyen?

N: Ez nem ilyen egyszerű. S: Remélem is, mert ebben a változatban túl hihetetlen.

N: Legyen türelemmel. Most a legtöbb ember számára kényelmetlen területhez közelítünk. Vegyen egy mély lélegzetet, és figyelje a magyarázatomat.

Lucifer egy olyan mesterséges szerkezetet kreált, mely kielégítette az angyali lények mennyiségi követelményeit. Ez egy igen jól sikerült szerkezet volt, de egy olyan erős túlélési vágyat indukált a fajban, mely teljesen leárménykolta az együttműködés és segíteni akarás angyali őstulajdonosságait.

S: Miért, mi történt?

N: Mikor a forma nélküli tudatosság belép egy valóság-membránba egy lélek-hordozón keresztül, abban a pillanatban minden más erőtől függetlennek érzi magát, a sajátja kivételével. Szó szerint elkülönültségbe kerül. Az emberi fajnál ez többé-kevésbé ellensúlyozva van az egyesítő erővel kapcsolatban maradás halvány érzésével, melyet a célzatosan így kódolt DNS közvetít a tudatalatti számára.

Mindazonáltal, a Lucifer és társai által kreált lélek-hordozó esetében ennek a kapcsolatnak a létrejötte úgy tudatosan, mint tudat alatt komoly akadályokba ütközött, mert ez a szerkezet nem DNS-alapú volt, mely a Központi Faj szigorú ellenőrzése alatt áll. Következésképpen, ez a kísérleti fajta rendkívül erős túlélési komplexusához vezetett, mely a kihalástól való mély félelemben csúcsosodott ki, mely az egyesítő erőtől való elszakított-ság eredménye. Ez a túlélési-komplexus egy olyan fajta kialakulásához vezetett, mely a kihalástól való félelem érzését egy rendkívül erős csoport-tudattal kompenzálta.



Ez aztán különféle jellemző fizikai és mentális következményekhez vezetett. Ez megegyezett azzal, mintha az egész fajt egyesítették volna abban a galaxisban. Így azok az angyalok, akik beléptek ebbe a rendszerbe, elvesztették angyali természetük emlékeit, és érdekeik alapján inkább a kollektíva egy tagjaként, és nem mint egyéniség tevékenykedtek.

A Központi Faj számára komoly problémává váltak, és Lucifert felkérték, hogy hagyjon fel a kísérletekkel, de Lucifer elkötelezetté vált az általa kreált fajtához. Ezek az angyali lények számos generáción át nagyon fejlett technológiát, kultúrát és társadalmi rendszert építettek ki. Sok tekintetben Lucifer nagy családjának tűnhetnek. Megegyezés született végül, mely szerint Lucifer módosította teremtményeit, amennyiben a továbbiakban nem fogják befogadni az angyali frekvenciát, hanem ön-életrekeltek (self-animated) lesznek.

- S: Mit kell ezalatt érteni? N: Azt, hogy lélek nélküli androidokká válnak.
- S: És ennek eredményeként született meg az Animus? N: Igen S: Nem értem az egészet. Miért engedi Isten, vagy a Központi Faj Lucifernek, hogy androidokat gyártson? Nem tudták talán, hogy ez a fajta az univerzum csapásává válik?
- N: Természetesen tudták. Mindazonáltal, Isten nem azért teremtette meg ezt a bonyolult univerzumot, hogy aztán mindennek a működését egyenként kontrollálja.
- S: De hát azt mondta korábban, hogy Isten az egyesítő erő révén vezényli az eseményeket.
- N: Isten arról gondoskodik, hogy a multiverzum erői hogyan működjenek együtt egy egyesített, átfogható adat-sor létrehozásában, mely az információs alapját jelenti az multiverzum további evolúciójának. A legtöbb ember úgy hinné, hogy egy mindenható Isten száműzne egy olyan fajt, mint az Animus, de ez nem így működik, annál is inkább, mert egy ragadozó ötletességet, és újító szellemet ébreszt sok esetben a kiszemelt prédában.
- S: És mi vagyunk a préda. N: Nem csak mi, hanem az egész emberi faj, mint egész.
- S: Az ördög jó szándékot szül. Ezt akarja mondani, igaz?
- N: Ismétlem, itt nem a gonosz áll szemben a jóval. Az Animus nem tartja magát bűnelkövetőnek, ha elfoglal egy bolygót. Az ő szemszögükből ők csupán végrehajtják a tervüket, mely szerint ismét egyedekké, és – bármily furcsán hangozzék is – spirituálisabbakká válnak majd.
- S: De mikor korábban kérdeztem, hogy mi a szándékuk a Földdel, azt mondta, hogy nem tudja. N: Nem is tudom. Azt viszont tudom, hogy át akarják alakítani a lélek-hordozójukat, hogy be tudja fogadni a DNS-t. Ennek célja pedig, hogy át tudják alakítani a fajukat. Minden faj pontosan ezt tenné az ő helyükben. Valójában még nemesnek is tekintheti ezt a célt. S: Nemesnek? Én semmi nemeset nem látok abban, ha genetikai kísérleteknek és önkényuralomnak vetik alá a Föld lakosságát.
- N: A mi szemszögünkből természetesen nem az. De egy teljesen kívülálló szemével nézve, értékelendő, hogy jobba akarnak válni. Más választásuk nincs, mert a DNS nélkül egyszerűen képtelenek rákapcsolódni az egyesítő erőre.
- S: Miért nem kérnek segítséget a Központi Fajtól?
- N: A Központi Faj tud az Animusról, és őket tekinti a legerősebb ellenfelének. Talán menthetleneknek itélik őket. Vagy az is lehet, hogy a Központi Faj tartósítani akarja ezt a drámát, melyben egy ősi ellenséggel szemben meg kell védenie a legpótolhatatlanabb értéküket. Nem állítom, hogy tudom a választ. Bármilyen legyen is az ok, úgy tűnik, hogy a Központi faj nem akar, vagy nem képes segíteni az Animusnak abban, hogy visszakapcsolódjanak az egyesítő erőre.
- S: És mi lett Luciferrel és a tervével?
- N: A Corteum szerint él és virul, és teljesen beintegrálódott ebbe a fajba, mint prominens tag.
- S: Csak a rend kedvéért, most a Sátánról beszélünk, nem?
- N: A teológusoknak csak a mítoszok és legendák szakadozott drapériája állt rendelkezésre, és ebből kellett a saját verziójukat levezetni. Ami ebből kikerekedett, az egy ezergyökerű fikció csupán, de mégis tényként lett elfogadva. A Sátán, ahogy mi őt elképzeljük, soha

- nem létezett. Istennek nincs ellenpólusa. Isten mindent magában foglal. Nincs olyan belső ellenpólusa, mely független az akaratótól, vagy rajta kívül személyesült volna meg. Ez Lucifer története – egy nagyon magas szemszögből nézve. Elismerem, hogy van valami hasonlóság a bibliai változattal, de abban egyetérthetünk, hogy ez a legjobb esetben is nagyon halovány.
- S: De ha a valóságban nincs Sátán, miért hallunk róla lépten-nyomon? És mielőtt válaszol, jóllehet tudom, hogy nem fog egyetérteni velem abban, hogy az ördög létezik, de hogyan tudja megmagyarázni a terrorizmust, vagy az emberiség többi vadhajtságát, ha a Sátán soha nem létezett, ahogy állítja.
- N: Ha olyan filmeket néz, mint a Csillagok Háborúja, vagy a Star Trek, az lehet a benyomása hogy a földön kívüliek minden bolygót benépesítenek a galaxisunkban, és azon kívül is. Ez azonban nem így van. A Föld az állatok és más organizmusok rendkívül kombinációja. A bennünket körülvevő univerzum valójában szerfelett barátságtalan az életfeltételeket illetően. És mégis, az élet valahogy megtelepedett az óceánok mélyén.
- S: Mi köze mindennek a kérdésemhez? N: Türelem, mindjárt rátérek. S: Oké.
- N: Az univerzum lakható részének a nagyságát úgy tudnám érzékeltetni, hogy kivesszünk az óceán minden köb-mérföldjéből egy csepp vizet, mint azt a régiót, ahol minden feltétel adott a bakteriális élethez. Majd mindegyik cseppből kivonunk egy molekulányi részt, mely képes több-sejtű lényeket fenntartani. Ezután minden molekulából kiválasztunk egy atomot, melyen az olyan bonyolult és érző életformák, mint az ember, létezni tudnak.
- A földön nyüzsgő genetikai könyvtár értéke felbecsülhetetlen. Azt emberi elmével még csak fel sem tudjuk mérni. Ez a hihetetlen érték lények széles skáláját vonzza ide, és ez így van ma is, és így volt ezer, vagy százezer évekkkel ezelőtt is.
- Az olyan ritka, és felbecsülhetetlen értékű objektumok, mint a Föld, földön kívüliek tömegét vonzzák ide, melyek mind birtokolni, és ellenőrizni akarják ezeket. Pontosan emiatt a vonzerő miatt alakult ki pszichénkben az ördög fogalma.
- S: Végig követni tudtam, de az utolsó mondatnál fonalat vesztettem. Hogy kell ezt érteni?
- N: Agresszív földön kívüliek kb. 11.000 évvel ezelőtt meglátogatták a Földet, kifejezett gyarmatosítási szándékkal. Ezek olyan vonásokat közvetítettek a DNS-ünk felé, melyek folytán mi is agresszívabbakká váltunk. Ezek a hajlamok aztán hódítókra, és meghódítóakra osztották az emberi fajt.
- S: Még mindig nem értem. Azt mondja, hogy ezek az ET-k beoltottak egy olyan agresszív gént a népességbe, mely révén megjelent az „ördögi” a tudatunkban?
- N: Ezek az ET-k nem nagyon különböztek a földi populációtól, de fejlett technológiájuk, és képességeik miatt isteneknek tartották őket. Nagy megtiszteltetésnek számított, ha valaki bármilyen formában kapcsolatba tudott velük kerülni, de ez csak néhánynak sikerült.
- S: Akkor hogyan tudta a DNS-ük az „ördögöt” belénk plántálni?
- N: Egyike a DNS még felfedezésre váró tulajdonságainak, hogy fizikai kontaktus nélkül is különféle jellemvonásokat – különösen agresszíveket – tudnak közvetíteni.
- S: Megmagyarázná?
- N: Vannak bizonyos olyan áramkörök a DNS-ben, melyek jellemvonásokat, sőt intelligencia-formákat tudnak átadni a szub-atom szinten. Ez az egyesítő erő segítő egy olyan alkotórésze, mely révén néhányan új vonásokat és megértést tud közvetíteni a szélesebb tömegeknek. Ez teszi lehetővé, hogy egy új bölcsesség és bizonyos domináns vonások az ezekkel rezonáló csoportok sajátjává váljanak, és mindez fizikai érintkezés nélkül történik.
- S: Más szavakkal, egyetlen személy is, mint egy adótorony, szét tudja ezeket a vonásokat és új tudást sugározni, és mindenkit befolyásol azon a frekvencián?
- N: Hadd magyarázzak meg néhány dolgot ezzel kapcsolatban. Először is nem elég egy személy. Egy jellemvonás hatásos ársugárzásához néhány száz, míg egy új tudás, vagy kon-

cepcióhoz tíz, vagy húsz személy is elég. Mindenesetre, egy fő nem elég. Ezen a téren még az ACIO tudása is elég hiányos. Másodszor, ez nem, úgy működik, mint egy adótorony. Ez egyenként hat a hasonlóan rezonáló DNS-ekre, és az eredmény nem függ attól, hogy a fogadó személy hasonló, vagy esetleg ugyanolyan, mint a donor. Egyedül a DNS fogadókészségén múlik a dolog. Egyesek DNS-e nyitott új eszmékre, másoké nem. Csak ettől függ, hogy sikerül-e átvinni ezeket a vonásokat és tulajdonságokat.

S: Oké, tehát ET-k megfertőzték agresszív természetükkel az emberiséget, és ez örögi vonásokat vitt a gondolkozásunkba. Miért engedte ezt meg a Központi Faj?

N: Nem tudjuk. S: De azt mondta korábban, hogy megvédenének bennünket baj esetén. Miért nem akadályozták ezt meg évezredekkel ezelőtt? N: Rejtély. Nem tudjuk.

S: Talán ez is egy oka lehet, hogy Tizenöt nem bizik bennük.

N: Soha nem beszélt erről, de lehet, hogy igaza van.

S: Visszatérnék az Isten-témához – és csak a rend kedvéért – elismerem, hogy megint letértem a SZK-kérdésköréről, de nem tudok ellenállni ennek a tárgynak. Rendben?

N: Arról beszélgetünk, amiről csak akar. S: Kifejtette korábban, hogy Isten egy erő, de valójában Ő az „erő”? N: Azt kérdezi, hogy Isten egy, vagy több? S: Igen.

N: Mindkettő. S: Hogy hogy?

N: Isten mindenütt ott van, mert ő az egyesítő erő, de ennél fogva egyedülvaló. A fizikusok megállapították, hogy négy alapvető erő működik az univerzumban: erős-, és gyenge nukleáris, gravitációs, és elektromágneses. Ezek mind egy eredendő erő részei, mely elsődleges, és okozati.

Einstein majd harminc évig próbálta megalkotni egyesítési elméletét, de nem sikerült neki. Tudomásunk szerint másnak sem. Bejelenthetem önnek, hogy a LCS-nak – a LERM technológia segítségével – ez sikerült. Ez az erő se nem káosz, se nem rend, hanem mindkettő, mely e két világ negatív és pozitív kiterjedése között kígyózik, mint egy szinusz-görbe.

S: Tudják a tudósok ezt bizonyítani, vagy cáfolni?

N: Egyiket sem. Olyan teóriákba vannak lebetonozva, melyek kátyúban vannak.

S: Éspedig? N: Mint például a kvantum-mechanika, hogy csak egy példát mondjak. Szinte mindegyik fizikus nyugodt szívvel oda merne állni ön elé, és kijelenteni, hogy a kvantum-mechanika az az elmélet, mely korrektül és megbízhatóan alátámasztja az univerzumból alkotott tudásunkat. De nem magyarázza meg, hogy miért mutatnak tudatosságot a részecskék, és képtelenek kimutatni azokat a végtelenül parányi magnetikus mezőket, melyekben ezek a részecskék tartózkodnak. S: Miért?

N: Ez nem laikusoknak való téma, Sarah. Nem tudom, hogyan magyarázzam el, hogy megértse. A dolog onnan problematikus, hogy az akadémikus tudomány egyszerűen nem rendelkezik olyan erősítő technológiával, melyekkel ezeket a rendkívül apró szub-atom részecskéket, és az azokat magukban hordozó mágneses mezőket érzékelni tudnák, melyek (a részecskék) viszont az egymással mindent összekötő gondolat-háló alkotórészei. Ezek a gondolat-áramkörök, - együttesen szemlélve - alkotják az egyesítő erő külső szerkezetét, és áthatják az univerzumot. A mágneses mezők jelentik az egyesítő erő belső szerkezetét, és áthatják a forma forma nélküli tudatosságát.

S: Egyetértek, hogy ez nem laikusoknak való téma. Teljesen elvesztem ebben az elvont oktésben. Azt hittem, hogy Istenről beszélgetünk, most pedig már egyáltalán nem tudom.

N: Koncentráljon az elsődleges erőre. Isten lelassította a frekvenciáit, hogy a már korábban említett négy ismert erőben nyilvánuljon meg.

S: Tehát valóban így működik az univerzum, és ezt el kellene hinnem?

N: Nem, nem. Nem akarom, hogy ezt higgye. Ha egyáltalán van valami, amit teljesen egyértelműen állíthatok, az az, hogy az én tudásom a multiverzumból, mely a részecske-fizika, a kozmológia, és a matematika eszköztárából adódó eredményekre korlátozódik, a legjobb

esetben részleges, a legrosszabban pedig teljesen téves.

- S: Tehát lényegében sehol nem tartunk. Ha mindaz, amit ma éjjel mondott, csak részlegesen helytálló, vagy abszolút téves, mit érnek legragyogóbb tudósaink, és teológusaink. Önnek a világ legfejlettebb technológiája, és a földön kívüliek kozmológiája áll a rendelkezésére, és mégsem tudja megnyugtató módon megmagyarázni az univerzumot. Hiába van Isten létéről bizonyítéka, azt állítja, hogy semmi bizonyosat nem tud mondani ezekről a dolgokról. Hogyan lehetséges ez?
- N: Senki, aki asztronómiával, kozmológiával, vagy fizikával foglalkozik, nem szívesen gondol arra, hogy a tantételei téves, vagy hiányos feltevéseken alapulnak. Márpedig ez a helyzet. És ennek jó oka van. S: És mi lenne az?
- N: Képzeld el, hogy az univerzum ismert része egy ismeretlen hosszúságú létra középső része. Minden fok az ismert univerzum alatt és felett egy újabb nagyságrendet képvisel az érzékeink számára felfoghatatlanul. Mondjuk például, hogy a látható univerzumot jelentő fok feletti fok a Tejútrendszer külső területeit jelenti. Egy teleszkóp segítségével meg tudjuk figyelni a következő fokot felettünk, de a többi már sűrű homályba vész. Lefelé nézve - egy elektronmikroszkóppal - láthatjuk a közvetlenül alattunk lévő fokot, és egy részecskegyorsító segítségével gyárthatunk elméleteket azt illetően, hogy milyen lehet a következő fok, de a létra további része épp úgy homályba vész, mint a felfelé irányuló része.
- Az összes teóriánkkal és technológiánkkal fogalmunk sincs, hogy milyen magas a létra, vagy egyenes-e, ill. hogy elkezd-e görbülni valahol, mint egy DNS-molekula. Vagy hogy esetleg a létra teteje annyira elgörbül, hogy összekapcsolódik az aljával. És még az is lehet, hogy nem is csak ez az egy létra van.
- S: Oké, értem, de miért van az, hogy a tudomány mindig többet látszik tudni, mint amit valójában.
- N: Bolygónk népségének túlnyomó része – talán 99% - nem rendelkezik ismeretekkel a létra középső fokán túlmenően. Azok a szerencésebbek pedig, akik láthatják a következő fokot is, tévesen feltételezik, vagy talán inkább remélik, hogy a létrának a továbbiakban is ugyan az a formája, és ugyanazoknak a törvényeknek engedelmessékedik.
- Az ACIO meg tudott figyelni még egy fokot ezen a létrán – az akadémikus technológiát meghaladóan. Ennyi. És ezáltal még alázatosabbak lettünk, látván tudatlanságunk szélességét és mélységét. Megláttuk, hogy a létra változik. Kezd módosulni formájában, és kialakult bennünk az a vélemény, hogy még az alakjára sem következtethetünk, vagy hogy az egyáltalán egy állandó érték lenne.
- S: Nem azt jelenti ez, hogy fizikusaink tévedésben vannak?
- N: Szívesebben idézném egy kevésbé ismert író, Gustave Naquet szavait: „Valahányszor a tudomány tesz egy lépést előre, Isten visszavesz egyet”. A létra minden foka más fizikát, ill. szabályokat, és eszközöket igényel. A neanderthali ősember tévedés volt talán a mai emberrel összehasonlítva? Csak előhírnök, vagy egy korai prototípus volt. Ez a helyzet a fizikával és a kozmológiával is. Jelenleg, mint az érvényes prototípust kell elfogadnunk, melynek meg van a saját célja, de melyet végül felvált egy olyan modell, mely a létra több fokát foglalja magában.
- S: Nehéz elfogadni, hogy mindazzal a technológiai eszközzel, melyet az ACIO birtokol, csak annyit sikerült letisztázni, hogy mennyire keveset tudunk az univerzumból. Sovány perspektíva. N: Hogy érti ezt? S: Nos, ha tényleg nem tudjuk, amit nem tudunk, akkor valószínűleg feltételezünk olyan dolgokat, melyek a valóságban csak lehetőségek. Ebben a vonatkozásban akkor a tudomány a vallás szintjén áll Igy van?
- N: A tudománynál az az érdekes, hogy az eredet elárulja, hogyan működnek a dolgok. Ha a részecskéket egészen a kialakulásukig vissza tudnánk követni, meg tudnánk érteni a belső tér mibenlétét. Ha ugyanezt meg tudná tenni a kozmikus részecskéikkel – a galaxisokkal, kvazárokkal, fekete lyukakkal – megértené a külső tér természetét. Ha ezt a két tudást

egybevetné a közte lévő területről – az általunk látható univerzumból – megszerzett tudásunkkal, világossá válna, hogyan működik az egész kozmosz. Az a probléma, hogy senki nem rendelkezik a megfelelő eszközökkel és látásmóddal az eredet megismerésére. És itt következnek az elméletek. A különbség a tudomány és a vallás között, hogy míg az előbbi teóriákra, az utóbbi a hitre alapoz. Egyik sem fed fel az eredetet, és ebből a szempontból nincs közöttük különbség.

- S: Ha ez így van, egy olyan világban élünk, melyet nem igazán értünk. N: Pontosan.
- S: Ha nem értjük a saját világunkat, és úgy a vallás, mint a tudomány alkalmatlanok erre, hogyan tudunk fordulni? Hogyan küzdjünk meg a tudatlanságunkkal?
- N: A tudatlanság egyetlen veszélye abban van, ha azt hisszük, hogy okosak vagyunk. Ha tisztában vagyunk vele, hogy nem tudjuk, hogyan működnek alapjaiban a dolgok, látjuk tudásunk palettáján a vak foltokat. Körültekintően keresve a módokat, mélyebb rálátást, és alaposabb megértést szerezhetünk. Meg kell tanulni élni a tökéletlenségünkkel, és inkább motivációs erőnek, mint az elkeseredettség, és közönyösség kútforrásának tekinteni.
- És hogy kihez fordulhatunk? Ez egy nehéz kérdés. Ez az oka annak, hogy lényegében az élet minden területét a média csomagolja és adja el. A legtöbb ember a médiához fordul. Bekapcsolják a TV-t, rádiót, számítógépet, elolvassák az újságokat, magazinokat, könyveket. Ezek mind a média által összeszedett információkat közvetítik. A média pontosan tudja, hogy az emberek tudatlanok – ahhoz mindenképpen, hogy felismerjék a fogyasztók részére összeállított információ-csomagok hiányos voltát. Az információk egyoldalúak és hiányosak, és ez alkalmas a manipulációra. S: Kinek a részéről?
- N: Nem egyetlen ember a fő-manipulátor, ha erre gondol. A média részéről szinte mindenki részt vesz ebben. Az emberek a médiához fordulnak válaszokért a kérdéseikre, és végül is az emberek az okai ennek a helyzetnek, mert nem az oktatási központjaiktól követelik meg a teljes és világos felvilágosítást, hogy azt aztán a nyilvánosság elé tárhassák.
- S: Úgy érte, hogy iskoláinknak és egyetemeinknek kellene ezeket az információkat kezelni?
- N: Ideális esetben igen. A Corteam legalábbis így alakította ki. Náluk az oktatási központok tartják kézben az információ-áramlást, egy jól szervezett, és kollektív sajtó-rendszer révén. Az újságírók a teológia, a művészetek és a tudomány, a kormányzat, üzlet, és technológia szakértői. Ezek az újságírók teljes nyilvánosságra hozzák minden tudományág legfrissebb eredményeit. Semmit nem hallgatnak el. A kutatási gyakorlat rendkívül alapos, és a politikai élet speciális érdekszféráinak nincs semmilyen hozzáférése.
- S: Oké, végre olyan területen vagyunk, amihez én is hozzá tudok szólni valamit. Mikor fiatal újságíró voltam, soha nem éreztem úgy, mintha a politika bárhogyan is beleszólt volna abba, amit csinálok. Tudom persze, hogy nemzeti szinten – és itt főképp a washingtoni tudósításokra gondolok – nem egészen ez a helyzet, de az olyan jellegű történetek, melyekről az elmúlt pár éjszaka során szó esett, teljesen kívül estek a fókuszomon. Ez a valódi gond. Ezeket teljes egészében a hallgatás fátyla lengi körül. És tekintve, hogy a politikusok még csak nem is tudnak az ACIO-ról, és a vele összefüggő egyéb dolgokról, miképpen lehetne őket, vagy az újságírókat hibáztatni?
- N: Én nem akarok senkit hibáztatni. A rendszer tökéletlen. Mindenki tudja, aki benne van, hogy ennek a megváltoztatásához egy személy, vagy egy csoport képtelen. A média ismeri a korlátait, és érdekeit. Az emberek azokra a dolgokra kíváncsiak, melyek szerepelnek a noteszaikban. A kozmológia, ET-k, az ACIO, és a többi, az éjszakai műsorokban terítékre kerülő téma a könnyű tömeg-szórakoztatás – és nem a komoly hírek kategóriájába tartozik.
- S: Ez minden, csak nem könnyű téma. Miért ennyire cinikus?
- N: Ha az is vagyok, az nem az ön személyének szól. Azon a véleményem vagyok, hogy a jelenlegi rendszer nem fog jelentősen megváltozni addig, míg az oktatási rendszer ilyen marad, és a tanulókat csak az újság-szenzációk, sport, időjárás és a pop-zene érdeklik.
- S: Tehát az iskoláinknak nem csak hogy a kozmológia iránt érdeklődő tanulókat kellene ki-

- nevelniük, de nekik kellene a híreket is produkálni. Nem túl nagy elvárás ez?
- N: Talán igen, de ez mindenképpen szükséges lenne, mielőtt az ACIO és a hasonló szervezetek megosztanák tudásukat a tömegekkel. S: És mi ennek az oka?
- N: Az „Akadémiák” teljesen bevadulnának, ha például az ACIO közzé tenné kutatási eredményeit, információit, és bizonyítékait az ET kérdésben. Támadások érnék, még hozzá alattomos, és gonosz támadások. Legalábbis ez Tizenöt hajlíthatatlan álláspontja. Ennél fogva az ACIO számára nincs más út ennek a tudásnak a nyilvánosságra hozására, mint a magán-szféra, és azok a kapcsolatok, melyek a NSA Különleges Projekt Laboratóriuma révén rendelkezésre állnak.
- S: Mondjon legalább egy példát – egy technológiát, vagy találmányt – melyet az ACIO talált fel, és később átadott a privát-szférának.
- N: A tranzisztor egy jó példa erre. S: Az ACIO találta fel a tranzisztort?
- N: Nem, a Bell Lab, de az ACIO együttműködött velük, vagy pontosabban Mervin Kellyvel, aki a kutatásokat vezette az ötvenes évek közepén. Kelly megszerzett egy meglehetősen briliáns fizikust ehhez a munkához, Bill Shockley-t, akiről aztán valahogy az ACIO legkülső köreiből tudomást szereztek. S: Hogy történt ez?
- N: Egy kevésbé ismert tény, hogy Mr. Shockley, egy barátjával együtt feltalálta a világ első nukleáris reaktorát. A Védelmi Minisztérium Mr. Kelly révén értesült erről, és nagyon meg akarta szerezni. Ez még a Manhattan-projekt előtt történt. Mr. Kelly szabadalmi jogot akart szerezni a találmányra, de a kormány minden létező módon akadályozta ezt. Az egész felfedezést bizalmassá nyilvánították, és elérték, hogy egy tudós titokban Shockley-vel dolgozzon. S: Mikor volt ez? N: 1944, és 45-ben.
- S: Miért nem akarta a kormány, hogy kiadják a szabadalmi védeltséget?
- N: Tudták, hogy Shockley-nak hasznát vehetik a háborúban, és ennek révén akarták a segítőkészségét biztosítani. Elég nehéz természetű ember volt, ahogy hallottam. Soha semmit nem csinált addig, míg nem látta azt magára nézve előnyösnek. Így a kormány addig akadályozta a szabadalom kiadását, míg alá nem ír. S: És? N: Végül megtette.
- S: És miképpen profitált ebből?
- N: A kormányon belül éppen akkoriban alakult egy új hírszerző részleg – az NSA elődje. Túl sokat nem lehet tudni még ma sem róla. Az SPL – ez nevének rövidítése – 1953-ban beolvadt a NSA-be, mint egy nem hivatalos részleg, és végül ebbe a szervezetbe olvadt bele az ACIO, mint nem hivatalos kutató laboratórium. Tehát az ACIO két szint mélységben volt, ahogy mondják, mint „fekete gyökér”.
- S: Mi volt az oka a nagy titkolódzásnak? A háború?
- N: Lehet, hogy meglepi, de a háború nem nagyon izgatta az ACIO-t. A nagy kihívás az ET-k voltak, és az, hogy ki fogja tudni először megszerezni és katonailag felhasználni a technológiájukat. A korai 40-es években az Ufo észlelések még gyakoribbak voltak, mint manapság. A kormány meg volt győződve, hogy ezek valós észlelések, és földönkívüli eredetűek. Két lehetőség volt erre: ellopni a technikát a lezuhant űrhajókból, vagy szövetséget kötni az ET-kkel. Nem fejtették ki soha, hogy végül is melyik variáció valósult meg.
- S: De hogy jön mindehhez Shockley?
- N: Kicsit letértem a témáról. Bevezették az SPL-be, és beavatták az SPL különféle titkos tervébe. Ha a személyes vonásai alkalmassá tették volna, fel is vették volna az SPL-be, annyira briliáns elme volt. Még így is hozzáférhetett az anyaghoz az éppen folyó térhatású tranzisztorok kutatásának területén. Ez még azelőtt volt, hogy Shockley kollégái a Bell Labs-ben felfedezték volna a joint-tranzisztort (?). Lehetővé tették Shockley számára, hogy felhasználjon néhány, az SPL-től kapott kutatási eredményt, hogy megalkothassa a térhatású tranzisztor saját változatát, és mint ennek feltalálóját ismerték el világszerte. Ezzel ellentételezték a háborúban nyújtott segítségét. Tudott az SPL-ről, csakúgy, mint annak néhány kutatási területéről, és úgy mondták, hogy be is akart lépni a szervezetbe a

- szuper laboratóriumaik miatt, de személyiség-jegyei meghiúsították ezt.
- S: Tehát a Bell Labs rendelkezik a tranzisztor szabadalmával, mert Mr. Shockley segített a háborúban. Mi volt abban olyan fontos, amit csinált?
- N: Ezt nem tudom pontosan, de általában a fegyver-telepítési rendszerekkel foglalkozott.
- S: Mi volt ezalatt az NSA szerepe?
- N: Az NSA 1952 novemberéig nem létezett. Eddig az időpontig az SPL és az ACIO volt a létező két legfejlettebb, és legtitkosabb laboratórium. És mindketten csak egyetlen olyan laboratóriummal álltak kapcsolatban, mely a magán-szférához tartozott, és az a Bell Labs volt. És mindennek az volt az oka, hogy Mr. Kelly az SPL ügyvezető igazgatójának a barátja volt.
- S: Milyen kapcsolatban állt egymással az SPL és az ACIO? N: A 40-s években?
- S: Hát mikortól lehet ezt datálni?
- N: Az SPL-t 1938-ban hozták létre. Abban az időben nagyon erős fejlődésnek indult – különösen Európában – a maghasadás kutatása. Az SPL azért alakult, hogy ezt a jelenséget, mint alternatív energiaforrást vizsgálja, összekötve az esetleges katonai alkalmazásokkal.
- S: És miért volt ez ennyire titkos?
- N: Az 1930-a évek vége felé nyugtalanná vált a helyzet Európában, és az USA nem tudta hogy kiben bízson. Az volt a vélemény, hogy ez az energia tudja majd kiegyenlíteni az európaiak (elsősorban a németek) fejlettebb hadi-technológiájából adódó hátrányokat, és ezt nem óhajtották még véletlenül sem megosztani senkivel. Ugyancsak aggasztónak tartották azt a hirtelen fejlődést, melyet az európai fizikus társadalom produkált, és elhatározták, hogy egy világszínvonalú laboratóriumot építenek, melyet a világ legélenjáróbb elméivel töltenek fel.
- S: Hogyan tudta ezt az amerikai kormány megtenni, anélkül, hogy ne szűrt volna szemet? arra gondolok, hogy hogyan maradhatott ez titok?
- N: Nem elismert tudósokat verbuváltak. A fiatal, bimbózó tehetségeket választották ki, akik még viszonylag ismeretlenek voltak, de a megfelelő irányítással, és az elérhető legmodernebb felszereléssel kiugró tudnak esetleg produkálni. S: Mint a tranzisztor? N: Igen.
- S: Tehát mikor született meg az ACIO? N: 1940-ben alapították, nem sokkal az SPL létrejöttét követően. S: Milyen céllal?
- N: Részben azért, mert az SPL vezetői tartottak tőle, hogy a kongresszus felfedezi őket, ezért úgy döntöttek, hogy létrehozzák a „Fekete Gyökeret”, mely az ACIO fedőneve volt, mely érinthetetlen volt úgy a média, mint a politikai erők oldaláról. Másodsorban nem akarták a saját kutatási témákat összekeverni az ET kérdéssel összefüggő technológiákkal. Mikor ezek történtek, az UFO és az ET kérdés hatalmas viták tárgya volt az SPL-en belül is. Az SPL vezetők többsége nem hitt ezekben. Nem volt kézzelfogható bizonyíték.
- Mikor aztán az első érintetlen űrhajót megtalálták, megváltozott mindenkinek a véleménye, és elhatározták, hogy egy teljesen különálló kutatást kell megalapozni, és ez lett a két laboratórium legsürgősebb feladata. Így létrehozták a Fekete Gyökeret, vagy ahogy később ismertté vált, az ACIO-t az SPL mögött, két titkossági szinttel mélyebben.
- S: A Roswell-balesetről beszél – már ami a megtalált űrhajót illeti?
- N: Nem. Ez egy elhagyott űrhajó volt Florida keleti partjainál, a víz mélyén, 1941-ben.
- S: Csak úgy otthagyták? Ki találta meg? N: Ahogy hírlik, egy műkedvelő bűvár találta meg kb. húsz méter mélyen. Tökéletesen ép állapotban volt. S: Mi történt a bűvárral?
- N: Valaki névtelenül telefonált a Tengerészetnek. A bejelentőt soha nem találták meg. Mindazonáltal, később világossá vált, hogy megrendezett esemény volt. S: Megrendezett?
- N: Úgy érte, hogy az egészet a Corteum rendezte így. S: Tehát ez egy elhagyott Corteum űrhajó volt, melyet kifejezetten a Tengerészet számára hagytak hátra? N: Ezen a módon akartak „Első Kapcsolatot” létesíteni velünk.
- S: Hátrahagynak egy űrhajót az óceánban, aztán értesítik erről a Tengerészetet? A fenébe is,

- ez elég különös.
- N: Igen, és ráadásul háromszor kellett hívni az ügyeletet, míg végre rámozdultak a hírré, ahogy ezt az ügyeletes napló bizonyítja.
- S: Oké, tehát így jött a képbe az ACIO. Mi a helyzet önnel?
- N: 1956-ban apám talált egy lezuhant hajót Bolíviában, egy vadászat során. Egy háromszögletű hajó volt, hetven méter körüli oldalméretekkel. Huszonhat fős legénységgel. Mind halott. S: Ez is Corteum volt? N: Nem, erről később megállapították, hogy Zéta-hajó volt. Felderítő úton volt, és, - akárcsak apám, - állatokra vadászott. Sajnos, egy elektromos vihar miatt meghibásodott. Apám elektronikák beszerzésével foglalkozott, főképp a hadsereg számára.
- S: Tudom, hogy erről már beszélt nekem előzőleg, de csak a felvétel kedvéért, kérem, ismételje meg.
- N: Apámnak sikerült egy speciális technológiát „kimenteni” a hajóról, majd kapcsolatba lépett a hadsereg egy tisztjével, aki kipróbált barát volt. Apám eredetileg a bolíviai kormánynak akarta eladni a hajót, de az USA hadserege – és különösen az SPL – hirtelen nagy érdeklődést tanúsítottak iránta. Az SPL egyik igazgatója találkozott apámmal, pontosították a feltalálás koordinátáit, és három nap alatt megszervezte a hajó elszállítását. Cserébe megkapta apám az USA állampolgárságot, és állást az SPL-ben.
- S: Miért nem pénzt kért inkább? N: Jól tudta, hogy ez az egyetlen módja, hogy a saját, és az én életemet biztonságban tudja. A hajó „kimentett” navigációs rendszerét megtartotta, míg minden mást átadott az SPL-nek. S: És a bolíviai kormány?
- N: Gavallérosan ki lettek fizetve. S: Ennyi történt?
- N: 1952 és 59 között hat másik űrhajót találtak hasonló körülmények között. Ezek közül csak egy volt amit az USA-ban találtak, a többi mind átadták pénzért az USA-kormánynak.
- S: Gondolom nem akartak barátságtalan viszonyba kerülni a kormányunkkal.
- N: Az is, de így a pénz mellett baráti viszonyt tudtak kiépíteni a hadseregünkkel. Olyan jövőbeli előnyökre számítottak, mint technológiai segítség, katonai védelem, kölcsönök, és sok más, nem azonnal kézzelfogható előny. Emellett, a Szovjetunió kivül, semelyik ország nem rendelkezett olyan laboratóriumokkal, mint az ACIO. Mit tudtak volna kezdeni ezekkel az űrhajókkal?
- S: Igy ön és édesapja az USÁ-ban kötöttek ki, - és mi kvalifikálta arra végül is az apját, hogy az SPL tagja lehessen, és mi volt ott a feladata?
- N: Apám nem csak egyszerűen a bolíviai kormány megbízásából kereskedett, de elismert elektromérnök is volt, egy nagyon magasnak számító végzettséggel. Jó néhány találmánya volt bejegyezve, de egyfajta álmodozónak, és elveszett léleknek tartották, azt hiszem.
- S: Életben van még? N: Nincs. S: Sajnálom. Csak önök ketten jöttek az USÁ-ba?
- N: Egyedüli gyerek voltam. Anyám röviddel születésem után meghalt. Én csak négy éves voltam, mikor ide kerültünk. Valójában szinte semmire nem emlékszem Sorata-ról.
- S: Hol van Sorata? N: La Paz-tól északra, a Titicaca-tó keleti végénél.
- S: Lehet, hogy túl sok epizódot láttam már az X-dosszié sorozatból, de eléggé hihetetlennek tűnik, hogy az apja így meg tudott egyezni az USA-kormánnyal. Tudna erről kicsit bővebben nyilatkozni?
- N: Ezeket a dolgokat kérte. Nem volt olyan nehéz. Adott egy ember, aki tökéletesen beszélt angolul, ért az elektronikához, és van némi politikai ismertsége is. Ami ennél is fontosabb, egy fontos, több milliárd dollárt érő felfedezéshez segítette az SPL-t, Mi több, apám elég dörzsölt volt, hogy lefotózza a hajót, és „megmentse” azokat az elektronikai berendezéseket, melyek a navigációs-rendszerhez tartoztak. Rendkívüli előrelátással rejtette el, és látta el ezeket a megfelelő instrukciókkal arra az esetre, ha valami történne vele, vagy velem.
- S: Ne vegye sértésnek, de nem azt mondta, hogy csak fiatal zseniket alkalmaztak az ACIO-ban? Feltételezem, hogy az édesapja nem elégítette már ki ezt a követelményt.



- N: Nem, nem volt zseni. De elég tehetséges volt ahhoz, hogy egy új eljárást fejlesszen ki az egyik ET-technológia alkalmazásához, - különösen a félvezetők tekintetében.
- S: És mindez az 50-es évek közepén történt? N: Igen. S: Tizenöt már ott volt?
- N: Nem. Ő 1958 tavaszán csatlakozott az ACIO-hoz. S: Ismerte az ön apját?
- N: Hiszi, vagy nem, apám, tagságának utolsó időszakában magas rangú igazgató lett az ACIO-nál, köszönhetően főképpen Tizenötnek, aki elejétől fogva szimpatizált apámmal. Ne feledje, hogy Tizenöt spanyol. Apám nagyon tisztelte Tizenötöt.
- S: A LCS-nak is tagja volt az apja? N: Igen. S: Mikor szerzett tudomást a LCS-ról, és küldetéséről? N: Tizenöt mutatott be egy ülésen, melyet soha nem fogok elfelejteni. S: Mikor volt ez? N: 1989. szeptember 18. S: Mi történt?
- N: Tizenöt mutatott egy technológia-csoportot, mely a Corteummal megállapodott TTP (Technology Transfer Program = Technológiai Csere Program) része volt. Elmagyarázta, hogy ezzel az agy azon részeit lehet aktiválni, melyek a tudattalan adat-bevitelt egyesítik a tudatossal. Ez képessé teszi a tudatos agyat, hogy az adatok egy jóval nagyobb mennyiségét fogadja be. S: El tudja mondani, hogyan működik ez?
- N: Mindent elkövetek, de ezek technikai kifejezések. Nem tudom másképp megmagyarázni.
- S: Kezddjen bele. Ha nem értek valamit, szólok.
- N: Van az agynak egy része, melyet talamocortikus (?) rendszernek nevezünk. A Corteum-technológiával aktiválni lehet ezt a részt, létrehozva egy kis funkcionális nyálábót a rendszeren belül, mely kiterjeszti a magasabb rendű tudatot. Ezek a magasabb rendű gondolkodáshoz tartozó tudatosság azon idegi koordinátái, melyek rendkívül hasznosak a tudományos kutatás, a matematika és az általános problémamegoldó készség terén. Érti idáig?
- S: Valamennyire igen. De milyen szerepet játszik ez a LCS-nál?
- N: Mikor Tizenöt először összejött a Corteummal, saját magán próbálta ki először ezt a technológiát. S: Igen, emlékszem. Röviddel ezután támadt a látomása a BST-ről. Igaz?
- N: Igen. S: És ez volt az ok, amiért létrehozta a LCS-ot, hogy kidolgozzák a BST-t, igaz?
- N: Igy történt. S: Tehát mindenki, akit Tizenöt kiválasztott, alávetette magát ennek az eljárásnak, és ennek eredményeképpen mindenki intelligensebb lett. És senki a LCS-on kívül nem sejtette, hogy a LCS létezik? N: Nem, amennyire én tudom.
- S: Oké, folytassuk a történetet Tizenötrel, ahol abbahagytuk. Mi történt aztán?
- N: Bárki, aki valamennyire is ismerte Tizenötöt, tisztában volt az időutazással való elkötelezettségével, de addig a napig fogalmam sem volt ennek intenzitásáról. Kifejtette a BST-t megalapozó fizikai hátteret, és a Corteum nélkülözhetetlen szerepével a fejlesztésben. Egy olyan új projekt kidolgozásával akart megbízni, mely a BST-vel volt összefüggésben, és mikor beavatott a részletekbe, csak kétkedésemet tudtam kifejezni, hogy ilyen feladatra képesnek tart engem. S: Miről szólt a projekt?
- N: A feladat az lett volna, hogy megtervezzünk, és kifejlesszünk egy előrehaladott idegrendszeri kiválasztó technológiát az emberi agy számára; olyan téma, amiről nagyon keveset tudtam. Mikor ezt elmondtam, Tizenöt közölte, hogy más sem tud erről többet, így hát kénytelen voltam elvállalni a kutatást. Aztán egyszer, mintegy véletlenül, említést tett a Corteum „agy-bővítő” eljárásáról. Azt is elmondta, hogy mindenki, aki elérte a tizenkettes biztonsági szintet a cégnél, alávetette magát a procedúrának.
- S: Gondolom, senki nem mondott nemet. N: Ezt nem nehéz megjósolni, jöllehet, azért van hátránya is a technológiának. S: Éspedig?
- N: A tudatos elme információ-befogadási képessége nagyon behatárolt. Mikor intenzívebbé válik a kapcsolat a tudatos és a tudattalan között, a tudatos elme nem fogadja el az adatsor információ-sávszélességét, és megfigyelői státuszt foglal el a tudatosság más állapotait illetően. Más szavakkal, az „agy-bővítő” eljárás gyors, és sima váltást biztosít a tudatállapotok között.
- S: Azt hiszem, értem, de olyan nagy gond ez, ha kontrollálni lehet a mellékhatásokat?

- N: Ahogy mások is, én is úgy gondolom, hogy nem. Egyesekre ez nagyobb hatással volt, mint másokra, és jellemzően csak egy néhány hétig tartott, míg a magasabb elme be nem integrálta ezt a dinamikus magjába.
- S: Oké, elég az agyból, visszatérnék a LCS témájára. Az első interjúban említette, hogy ez a legtitkosabb szervezet a bolygónkon, és egyúttal a legbefolyásosabbak egyike. Hogy tud ilyen titokban működni. és mégis kifejteni a megfelelő hatást?
- N: A LCS az ACIO alszerve, mely maga is teljesen rejtett. Létrehozásának az volt a célja, hogy egy szilárd bázist biztosítson azoknak a tiszta-állapotú energiákkal való kísérletek és technológiák számára, melyek a Corteummal, és a Szürkével tető alá hozott TTP-k részleteit alkották. Tizenöt nem akarta ezeket a technológiákat az ACIO hatáskörében hagyni, ahol is az SPL, és végső soron az NSA ijesztő közelségében lettek volna. Fenn akarta tartani magának a lehetőséget, hogy újra átnézze, elemezze, és egységbe foglalja az eredményeket, mielőtt eldöntené, hogy milyen felhigitott formában érdemes ezeket az SPL-nek, vagy az ismerős cégeknek tovább adni.
- A létező legjobb biztonsági rendszereket használtuk. Ez alatt azt értem, hogy minden ellenséges erőtől meg tudtuk védeni a technológiáinkat. Ez tette lehetővé a LCS gárdájának, hogy minden figyelmüket a BST sikerét előmozdító tiszta-állapotú technológiák alkalmazására összpontosítsák. Nem mindenki van tisztában a befolyásunkkal, mert ezeket a felhigitott technológiák olyan kulisszák mögötti területeken hasznosulnak, mint a hadsereg, az NSA, DARPA, és általunk választott magán szindikátusok.
- S: Azt mondta, hogy magán-cégekkel is dolgoznak.
- N: A LCS nincs közvetlenül kapcsolatban a privát-szférával, de némely fejlesztésünk azért beszivárgott oda.
- S: Tudna valamit említeni a közelmúltból, valamit aminek utána tudok járni?
- N: Most semmi ilyet nem tudok mondani. A technológiáinkat nem hozza le a Times, vagy a Newsweek.
- S: Bármilyen érdekelne, amit később esetleg igazolni lehet. A tranzisztor sztori, jóllehet nagyon érdekes, nem olyan, amit követni lehetne. Shockley már nem él, igaz?
- N: Először, ha élne, soha nem tenné közhírré a SPL szerepét a kutatásokban. Másodszor, kb. nyolc éve meghalt.
- S: Akkor milyen példát tud mondani, mely - ha csak minimális mértékben is – de alátámasztja a LCS létezését?
- N: Semmit. Semmi olyan nem létezik, mely révén megtalálhatná a LCS-ot. Ezt nem tudom elégszer mondani. Azok a módszerek, mellyel a technológiáinkat kiszivárogtatjuk, rendkívül finomak. S: Akkor erre mondjon egy példát.
- N: A LCS kifejlesztett egy kompjuter-rendszert, melyet ZEMI-nek nevezünk el. A ZEMI egyedülálló jellemzőinek egyike, hogy információs szerkezete a tároláshoz használt matematika, egy újszerű jelrendszer, és az adattömörítés új formáin alapul. Ez a matematika alapvető mennyiségi javuláshoz vezetett az összes fenti területen. Ezt a tudást megosztottuk a MÍG-29-est alkotó tudósokkal.
- S: Az oroszokkal? A LCS az orosz kormányval kooperál?
- N: Ez soha nem fordult elő közvetlenül. Ebben az esetben a moszkvai Fazotron Kutatási és Gyártó Társasággal működünk együtt. Átadtunk nekik egy algoritmus-rendszert, melyet aztán a MÍG-29 fedélzeti információs-, és tűzvédelmi ellenőrző rendszerüknél használtak fel. Ezeket az algoritmusokat aztán amerikai érdekeltségek is felfedezték, és mára már világszerte használják a világkereskedelmi nagybani szállítási rendszerekben.
- S: Kik az „amerikai érdekeltségek”? Tud neveket mondani?
- N: Nem egy ismert cég, Omnigon néven, San Diegoban van bejegyezve.
- S: Körül tudná írni laikus szóhasználattal, hogy mit tud ez a rendszer?
- N: Feltéve, hogy megfelelően használják, képessé teszi az Omnigont, jelentősen feljavitja az

- ATM- (a legnagyobb telefontársaság az USA-ban) hálózat kapcsolási sebességét, nem szorulva a szerver-alapú működésre, mely a sebességen kívül a hálózat fogyasztó-barát tulajdonságait is eredményezi.
- S: Ez szerintem ugyan nem laikusoknak szólt, de annyi baj legyen. Ezt a technológiát a LCS fejlesztette ki, vagy ET-technika hasznosítása?
- N: Valójában mindkettő. A fejlesztést a LCS végezte, de az alapötlet végül is a Szürkéktől származik, amennyiben egyik űrhajójukból vettük az anyagot hozzá.
- S: Hogy került el a technológia az LCS-től az oroszokhoz?
- N: Tizenöt ismerte az egyik rangidős tudóst az orosz cégnél, és megpendítette neki a dolgot. Baráti gesztus volt, mely a későbbiekben esetleg hasznos is lehet, ha a tudóst meg akarná szerezni. Ez a fajta információ-megosztás loyaltást eredményez, és ezt olyan finoman lehet elővezetni, hogy a fogadó fél úgy érezheti, hogy a saját ötlete volt az egész.
- S: De ezeknek a technológiáknak az útját nyomon kell követni, mert máskülönben honnan tudná, hogy az végül az Omnigonhoz került?
- N: Fizetünk embereket a hírszerzési közösségből, akik ellátnak minket információkkal. Ezek valójában vakondok (a magyar szóhasználatban valószínűleg „téglák”), akik a kormányzati laborokban, és a katonai-ipari komplexumokban dolgoznak és élnek. Jelen esetben egy, a General Dynamic-nál dolgozó ügynökünk hozta a dolgot a tudomásunkra.
- S: Talán itt kellene befejeznünk. Tudom, hogy nem szereti a hosszú értekezéseket., habár én szívesen belemerülnék egy kicsit ebbe a szindikátus-témába. Van még valami, amit még hozzátenne, mielőtt elbúcsúznánk?
- N: Valójában nem. Ma sok témát érintettünk személyes filozófiám szűrőjén keresztül, és ez meghatározhatja a mondanivaló értékét is. Nem akarom senkire ráerőltetni. És biztos, hogy nem hirdetek semmilyen egyedi életstílust, vagy kinyilatkoztatást. Szeretném remélni, a következő alkalommal inkább a SZK-kel, és kevésbé az én személyes, a kozmológiával, és hasonlókkal kapcsolatos nézeteimmel fogunk foglalkozni.
- S: Én is törekedni fogok erre, de nem ígérek semmit. Egy sor kérdést írtam fel mára a SZK-kel összefüggésben, de közben úgy alakult, hogy inkább az ön gondolkodásmódjára lettem kíváncsi. Minden esetre, holnap megpróbálok a tárgynál maradni. Ön mit tanácsol?
- N: A műtárgyakat nagyon érdekesítőnek találom, én erre a tárgyra szavaznék.
- S: Mindent megteszek. Köszönöm. N: Nagyon szívesen, Sarah. Én is köszönöm.
- A harmadik ülés vége.